



MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Skwer Kościuszki 14, tel. 17-20; KATOWICE, 3 Maja 34, tel. 305-65 i 310-91; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; POZNAŃ, Aleja Marsz. Piłsudskiego 24, tel. 28-57, 28-58 i 28-49; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 17-85.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 310. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

WYSZEDŁ Z DRUKU NR 52 DZIENNIKA USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z DNIA 26 LIPCA 1938 R., ZAWIERAJĄCY TREŚĆ NASTĘPUJĄCĄ: USTAWY:

Poz. 401 — z dnia 14 lipca 1938 r. o zmianie ustawy o Funduszu Pracy.

Poz. 402 — z dnia 14 lipca 1938 r. o konwersji 6% pożyczki dolarowej z 1920 r.

Poz. 403 — z dnia 14 lipca 1938 r. o konwersji 7% pożyczki stabilizacyjnej w dolarach Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Poz. 404 — z dnia 14 lipca 1938 r. o 4¹/₂% bonach Skarbu Państwa w dolarach Stanów Zjednoczonych Ameryki.

POROZUMIENIE

Poz. 405 — między Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką, w formie not, wymienionych w Warszawie dnia 28 czerwca 1937 r. w sprawie utworzenia Komisji Likwidacyjnej Naczelnego Komitetu Kolei Górnośląskich oraz w sprawie zlikwidowania wspólnego normalnotowego taboru towarowego Kolei Górnośląskich.

Poz. 406 — Oświadczenie rządowe z dnia 28 czerwca 1938 r. dotyczące wymiany dokumentów ratyfikacyjnych porozumienia między Rzeczpospolitą Polską a Rzeszą Niemiecką, w formie not, wymienionych w Warszawie dnia 28 czerwca 1937 r. w sprawie utworzenia Komisji Likwidacyjnej Naczelnego Komitetu Kolei Górnośląskich oraz w sprawie zlikwidowania wspólnego normalnotowego taboru towarowego Kolei Górnośląskich.

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz. 407 — Przemysłu i Handlu oraz Opieki Społecznej z dnia 9 czerwca 1938 r. o określeniu rodzajów rzemiosła, w których dopuszczony jest wyjątek od zakazu pobierania opłat za naukę rzemiosła.

Poz. 408 — Skarbu z dnia 18 lipca 1938 r. o ustaleniu wysokości emisji i planu umorzenia 4¹/₂% Wewnętrznej Pożyczki Państwowej 1937 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych

310.

ZARZĄDZENIE.

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 458) nadaje

ZŁOTY KRZYŻ ZASŁUGI

po raz pierwszy

za zasługi na polu pracy w sądownictwie:

Antoniemu Balcerzykowi, wiceprokuratorowi Sądu Apelacyjnego w Lublinie, — Tadeuszowi Karpińskiemu, wiceprokuratorowi Sądu Okręgowego w Warszawie, — Wilhelmowi Popławskiemu, wiceprokuratorowi Sądu Okręgowego w Równem, — Józefowi Bogdanowi Stankiewiczowi-Stephanowi, wiceprokuratorowi Sądu Okręgowego w Katowicach, — Wacławowi Tuszowskiemu, wiceprokuratorowi Sądu Okręgowego w Łomży, — Teodorowi Wituńskiemu, sędziemu apelacyjnemu śledczemu do spraw wyjątkowego znaczenia w Warszawie, — Romanowi Zdankiewiczowi, sędziemu okręgowemu śledczemu w Katowicach; za zasługi na polu pracy zawodowej i społecznej: Janowi Gaseckiemu, dyrektorowi Mokotowskiej Fabryki Chemiczno - Farmaceutycznej A. Gasecki i S-wie Sp. Akc. w Warszawie.

Laurana, dnia 23 lipca 1938 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów:

(—) Sławoj Składkowski.

—oOo—

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Prezydium Rady Ministrów.

P. Prezes Rady Ministrów gen. F. Sławoj Składkowski przyjął dnia 26 lipca rb. delegację Zrzeszenia producentów przędzy bawełnianej w Polsce w sprawie obniżki cen przędzy. W wyniku tej konferencji zarząd Zrzeszenia powiadomił P. Premiera, że polecił swym członkom zastosowanie 8-procentowej zniżki cen przędzy bawełnianej.

—oOo—

Z Ministerstwa

Spraw Zagranicznych.

W toku dalszej korespondencji dyplomatycznej między Rządem polskim a czesko-słowackim w sprawie działalności wywrotowej czesko-słowackiej partii komunistycznej z terytorium czesko-słowackiego na Polskę, poseł R. P. w Pradze złożył w dniu 23 lipca rb. rządowi czesko-słowackiemu nową notę.

Zawiera ona odpowiedź na notę rządu czesko-słowackiego z dn. 28 czerwca i stwierdza, iż, chociaż czesko-słowackie ministerstwo spraw zagranicznych nie negowało faktów podanych w nocie poselstwa R. P. z dnia 22 marca rb., to jednak wydaje się, że czesko-słowackie władze bezpieczeństwa skłonne są do ich bagatelizowania, a środki zastosowane przez nie w celu likwidacji akcji destrukcyjnej czesko-słowackiej partii komunistycznej uznane być muszą za nieskuteczne.

Nota zawiera ponadto szereg nowych faktów stanowiących bezsprzeczne dowody prowadzonej nadal akcji wywrotowej przez legalnie istniejącą partię komunistyczną Czechosłowacji. Wreszcie Rząd polski wyraża ze swej strony gotowość do pomocy organom bezpieczeństwa czesko-słowackim w doprowadzeniu do konkretnych wyników akcji zapobiegawczej w dziedzinie likwidacji tej działalności wywrotowej.

—oOo—

Z Ministerstwa Skarbu

Przemówienie P. Podsekretarza Stanu w Min. Skarbu K. Dzierżykraj-Morawskiego, wygłoszone w Sejmie dn. 21 b. m.:

„Wysoka Izbo! Pragnę ze swej strony poruszyć zagadnienie poniekąd techniczne, zagadnienie tak ważnego dla całości kształtu ustawy art. 4, który normuje wysokość pobieranych na podstawie art. 1 opłat.

Art. 4 został przez komisję w stosunku do przedłożenia rządowego zredagowany w sposób, który budzić musi pewne zastrzeżenia, wprawdzie nie co do linii generalnej, ale co do jego praktycznej wykonalności. Dlatego też zmuszony jestem zgłosić imieniem Rządu do tekstu art. 4 w brzmieniu komisijnym dwie poprawki.

Pierwsza poprawka ma charakter raczej redakcyjny i zmierza do usunięcia oczywistego nieporozumienia, jakie wkraśli się do brzmienia ust. (1) art. 4 w tekście komisijnym. Ustęp ten mówi bowiem, że opłata nie może przewyższać 150 procent różnicy pomiędzy przeciętną ceną 100 kg żyta a kwotą 20 zł. Ponieważ intencją ustawodawcy jest niewątpliwie, aby opłata była pobierana w okresach, gdy cena kształtuje się poniżej, a nie powyżej 20 zł, trzeba w działaniu arytmetycznym, przewidzianym w ust. (1), odwrócić kolejność wymienionych tam cyfr, innymi słowy, postawić odjemną na miejsce odjemnika, a odjemnik na miejsce odjemnej. Brzmienie ust. (1) z tą modyfikacją byłoby zatem następujące: „Opłata nie może przewyższać 150 procent różnicy pomiędzy kwotą 20 zł a przeciętną ceną 100 kg żyta za okres kolejnych 20 dni notowań na giełdzie war-

szawskiej, w żadnym jednak razie nie może przewyższać 3 zł od 100 kg mąki lub kaszy”.

Poprawka druga dotyczy kwestii bardziej istotnej, a mianowicie zmierza do usunięcia pewnej sprzeczności czy raczej braku koordynacji pomiędzy ust. (1) a ust. (4) art. 4 w brzmieniu komisijnym. Ust. (1) tego artykułu uzależnia wysokość opłaty, jak to przed chwilą powiedziałem, od różnicy pomiędzy kwotą 20 zł a ceną giełdową żyta. W wyniku kurczenia się tej różnicy w miarę wzrostu ceny żyta, dochodzimy w pewnym momencie, a mianowicie, gdy żyto osiągnie cenę 20 zł, do różnicy równej zeru, a zatem do ustawowego obowiązku zawieszenia opłaty. Ust. (4) zmierza do tego samego celu, a mianowicie do określenia momentu, w którym Rząd zobowiązany jest do zawieszenia opłaty, lecz określenie to opiera na innych kryteriach.

Stwierdzając zatem, że ustęp (4) jest wobec brzmienia ust. (1) z jednej strony zbędny, z drugiej zaś komplikuje niepotrzebnie wykonanie ustawy — proszę imieniem Rządu o skreślenie go w całości.

Pragnę wreszcie zwrócić uwagę Wysokiej Izby na jedną z konsekwencji uchwalonego przez komisję ust. (1), która przy praktycznym wykonywaniu ustawy wywołać może duże trudności. Ust. (1) przewiduje niejako automatyczne regulowanie stawek w wyniku ściśle określonego działania arytmetycznego. Rezultatem tego jest, że Rząd przy kształtowaniu się giełdowej ceny żyta pomiędzy 19 a 20 zł za kwintal zmuszony być może do pobierania opłaty o wysokości znikomej, gospodarczo nieracjonalnej i ewentualnie nie pokrywającej nawet kosztów poboru. Aby niebezpieczeństwo to uchylić, proponuję, aby na ten krańcowy przypadek udzielić Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych ustawowego upoważnienia do zawieszenia opłaty.

Poprawka moja brzmiałaby zatem następująco: do art. 4 ustawy w brzmieniu komisijnym wprowadza się ust. (4) — dotyczący oczywiście zupełnie innego zagadnienia, niż poprzedni ust. (4), o którego skreślenie uprzednio wnosilem — treści następującej: „Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych może nie zarządzić lub zawiesić zarządzonego pobór opłaty, jeżeli przeciętna cena 100 kg żyta na okres kolejnych 20 dni notowań na giełdzie warszawskiej przewyższa 19 zł”.

Na zakończenie pragnę dla porządku zaznaczyć, że poprawki rządowe odnoszą się oczywiście tylko do uchwalonego w komisji brzmienia art. 4. Gdyby natomiast Wysoki Sejm przyjął zgłoszony przez p. posła Zaklikę, a oznaczony w sprawozdaniu komisijnym nr 3 wniosek mniejszości, zmierzający do nadania ust. (4) brzmienia projektu rządowego—to wówczas przedłożone przeze mnie przed chwilą poprawki rządowe byłby zmuszony wycofać jako w tym stadium sprawy nieaktualne”.

—oOo—

Z Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych

Na posiedzeniu Sejmu w dniu 21 b. m. P. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych J. Poniatowski wygłosił następujące przemówienie:

„Wysoka Izbo! Przedłożony projekt ustawy zmierza do tego, ażeby zapewnić ciągłość oddziaływania Rządu na ceny zboża i innych produktów rolnych.

Dotychczas nie mieliśmy podstaw umożliwiających podejmowanie tych działań zawsze, gdy tylko zajdzie potrzeba.

Przed każdą kampanią zbożową rolnictwo przeżywało dość ciężki okres, zadając sobie pytanie, czy i jakie będzie działanie Rządu, zmierzające do utrzymania właściwego poziomu cen. Ponieważ zaś decyzje Rządu musiały zapadać w chwili, kiedy rozmiar zbiorów, a tym bardziej eksportu nie był znany, to naturalnie i działania Rządu musiały nosić pewne piętno tymczasowości, bez peł-